VERSCHIJNT WEKELIJKS

Bobo

NR. 43 - 25 OKTOBER 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

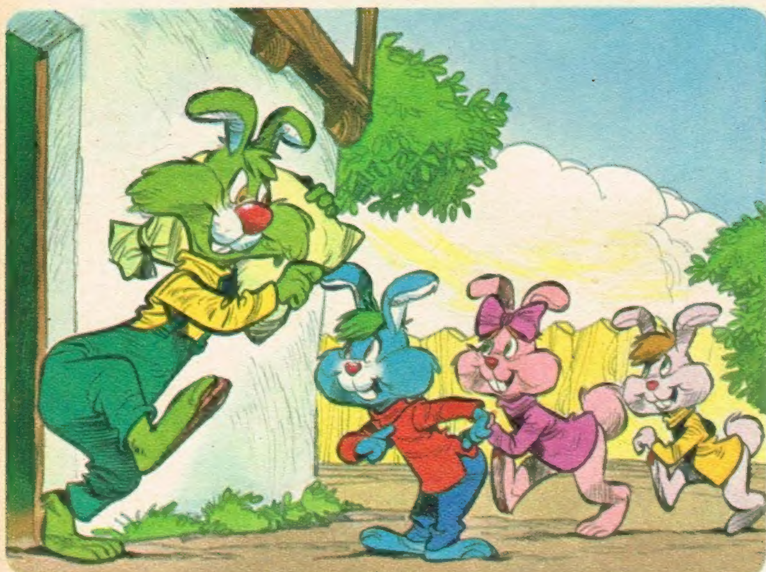
**Vlinder, zie je dit boeketje?
Dat is voor mijn tante Jetje,
Tante Jetje uit Maastricht.
Of ze blij zal zijn? Allicht!**

Er is óók nog een verstopt vlindertje, een verstopt boeketje en een verstopte sandaal. Zoek ze maar eens gauw!

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

Bobo Konijn en zijn

1. Pufpuf, daar heb je vader Konijn. Hij draagt een grote zak met meel op zijn schouder. „Waar gaat u naar toe?" vragen Bobo, Krabbel en Boemsi, die juist komen aanlopen. „Ik ga dit meel naar tante Deur-Dicht brengen," vertelt papa. „Hebben jullie zin om mee te gaan? Met vier is het gezelliger dan alleen!"

2. Bobo is vast vooruitgelopen naar het huis van tante Deur-Dicht. Maar tante kan niet tegen deuren die open zijn. Nauwelijks is Bobo binnen, of tante schreeuwt: „Deur dicht!" Alle knolletjes! Het schettert in Bobo's oren. „J... j... ja, tante," stottert hij. „N... niet b... boos zijn... het w... was h... heus per ongeluk!"

3. Met twee vuisten geeft Bobo een duw tegen de deur. Hij heeft er geen erg in dat papa Konijn juist op de drempel staat. Boem, de deur knalt dicht. Nu kan tante tevreden zijn. Maar wat gebeurt er buiten? „Ho, help, alle klavertjes!" schreeuwt papa Konijn. Hij heeft de deur tegen zijn neus gekregen. Auau!

4. Door de schok is het touw, waarmee de zak is vastgebonden, losgegaan. Het meel stuift aan alle kanten rond. Als een grote, witte wolk stuift het meel over Krabbel en Boemsi. Ook papa zelf krijgt een dikke laag meel over zich heen. „Help, doe open!" roepen ze. Tante Deur-Dicht snapt het niet. Wat is dat?

Tante Deur-Dicht

Tsjoek-Tsjoek

Lees-Voor

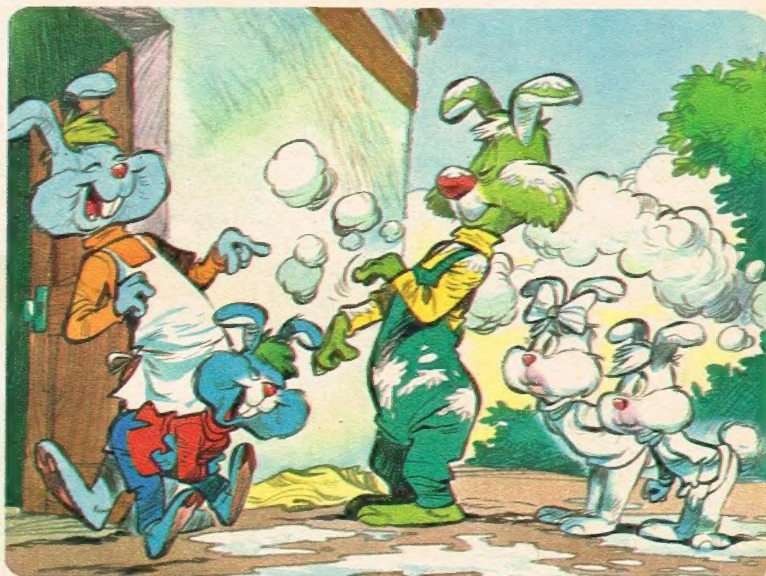

Papa

Oom Slokop

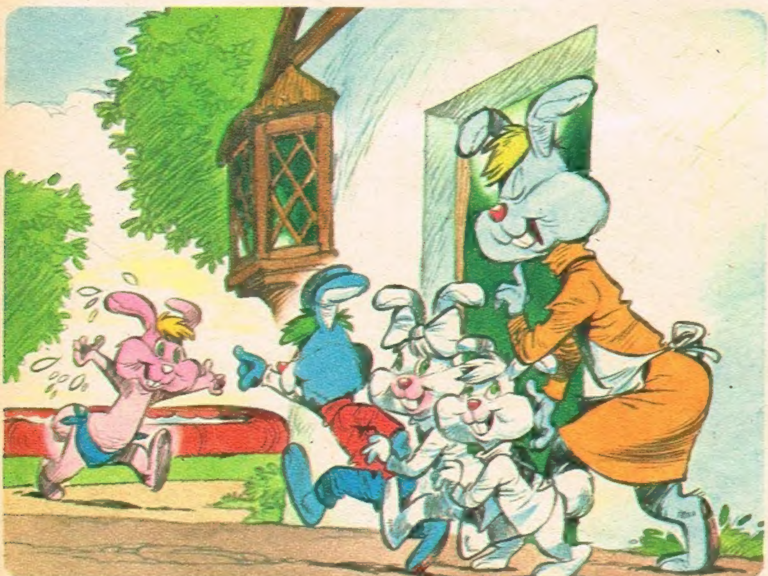
vrolijke familie

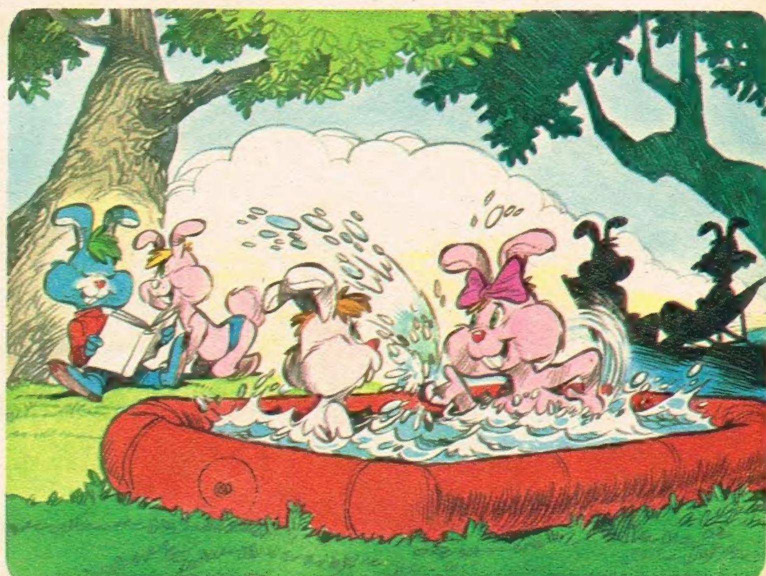
5. O, kijk nou eens, drie sneeuwmannetjes!" roept tante uit, als ze de deur heeft opengemaakt. Maar Bobo weet wel beter. „Ik heb de deur tegen papa Konijn gesmeten," zegt hij. „De zak met meel is opengegaan. O wat verschrikkelijk! Ik deed het niet expres, papa! Tante riep dat ik de deur dicht moest doen!"

6. Gelukkig doet de neus van papa Konijn geen pijn meer. „Ik zal je eens gauw gaan afborstelen," zegt tante en ze is helemaal niet boos, omdat de deur nu tóch openstaat. Bobo lacht zich slap om Krabbel en Boemsi. Die zitten zó dik onder het meel! Dat krijg je er niet afgeborsteld. Nog niet met tien borstels!

7. Daar komt Bobo's nichtje aan: Lees-Voor. „Jullie mogen wel in mijn speelbadje!" roept ze. „Daar kun je je heerlijk schoonpoedelen." Nou, dat vinden Krabbel en Boemsi geweldig leuk. „Lees jij me ondertussen wat voor?" vraagt Lees-Voor aan Bobo. „Mij best," zegt Bobo. „Als het tenminste een leuk boek is, hoor!"

8. Ja, het is een leuk boek. Bobo en Lees-Voor kunnen er echt om lachen. Ze lachen haast even hard als Krabbel en Boemsi, die in het water spartelen. Papa rust ondertussen een beetje uit. Nu heeft hij voor niets die zware zak op zijn schouder gedragen. „Had ik de kinderen maar niet meegenomen," moppert hij.

Dit is Bobo met zijn voetbal.
Hou je ook van ballen?
Dan ga ik je nu een raadseltje opgeven over een bal, die niet gewoon en tóch gewoon is!

RAADSELTJE

Ik ken een bal, een bruine bal,
Het is een hele mooie.
Maar 't gekke is in dit geval:
Je mag er niet mee gooien.
Ook trappen, is erbij verteld,
Nee, dat komt niet te pas.
Hij hoort niet op het voetbalveld,
Hij hoort niet in het gras!
Hij hoort niet op de kokosmat,
Hij hoort niet op de grond.
O, wat een gekke bal is dat.
En toch... toch is hij rond.
Je neemt er ook een vork bij,
Dat moet, als je hem pakt.
Dus rarara... die bal van mij,
Dat is een bal gehakt!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

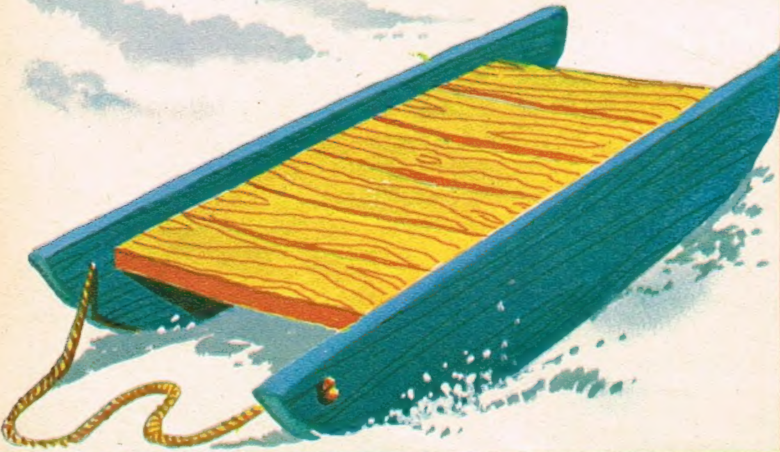
Het wordt al gauw winter. Daarom gaan we nu woordjes leren lezen en schrijven, die iets met de winter te maken hebben.

winter _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

weg sneeuw! _ _ _ _ _ _ _

slee _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

ijs _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

sneeuwbal _ _ _ _ _ _ _

OOM STUNTEL

en zijn neefje Handige Heintje

1. „Dag, juffrouw, mag ik een gewoon en een kinderkaartje," zegt oom Stuntel tegen de juffrouw van de dierentuin. Zijn neef Heintje staat bij het hek en kijkt naar het grote dier, dat hij in de verte ziet. Zou dat nu een nijlpaard zijn? „Kom, jongen," lacht oom Stuntel. „En jij Flap, blijf bij je baasje!"

2. Ze zijn nog maar goed en wel in de dierentuin, of daar is wat aan de hand. Een grote aap is losgebroken uit zijn kooi! De oppasser zit hem met een stok achterna, maar de aap is slim. Hij laat zich zo maar niet pakken. „Haha," lacht oom. „Zo moet je dat ook niet doen, oppasser. Ik weet wat beters."

3. De oppasser trekt een lelijk gezicht. Denkt die dikke meneer soms dat hij méér van apen weet dan hij? Oom gaat naar een boom. Flap loopt met hem mee. Hij wil weleens meemaken hoe zijn baas een aap vangt!

4. Au! Oom Stuntel heeft niet goed opgelet. Daarom is hij gestruikeld over de dikke wortel van de boom. De tas met boterhammen, die oom over zijn schouder draagt, slaat over zijn hoofd. Beng! Pats! Au!

5. Maar oom geeft de moed niet op. Hij krabbelt overeind en kijkt om zich heen. Aha, daar is een lege kooi. Dat is net wat ik nodig heb, denkt oom. Ik zal die oppasser eens leren hoe je apen vangt!

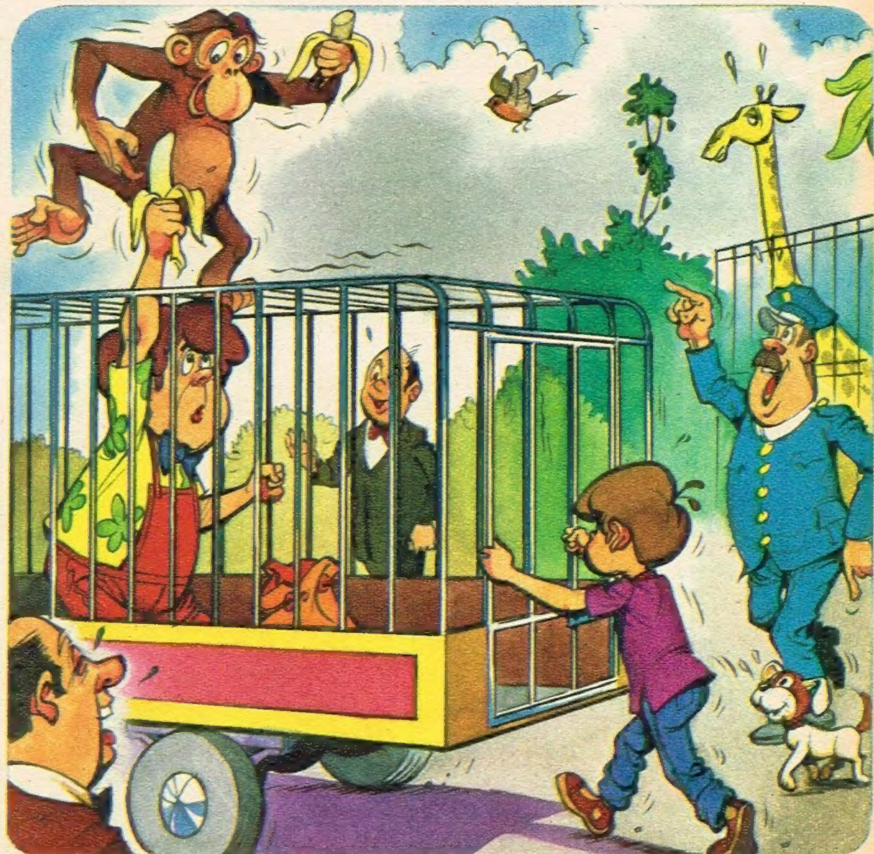
6. Oom maakt de kooi open en stapt er zelf in. Uit zijn tas haalt hij een banaan. Flap likt langs zijn baard. Is die voor mij? denkt hij. Maar oom is wat anders van plan. „Gauw, Heintje, ga jij achter de struiken zitten," fluistert hij. „En jij ook, Flap. Denk erom, geen leven maken, anders loopt de aap weg!"

7. Heintje en Flap verbergen zich achter de struiken. Daar komt de aap aangeslopen. Goed zo, denkt oom. Hij ruikt natuurlijk de banaan. Jaja, die kan hij krijgen. Als hij maar eerst in de kooi komt. Dan geef ik hem de banaan, ik spring er zelf uit en klap de deur dicht. Haha, wat zal de oppasser zeggen?

8. Maar de aap is nog slimmer dan oom Stuntel. Hij springt te voorschijn en slaat de deur van de kooi met een klap dicht. Zo, de grendel erop en oom zit gevangen. „Lelijke aap, hoe durf je?" schreeuwt oom. Dan komt Heintje erbij. „Houdt u die aap even zoet met de banaan, oom, ik roep de oppasser," zegt hij.

9. De aap staat vrolijk op het dak van de kooi te dansen. Met de banaan van oom in zijn poot. De giraffen staan verbaasd toe te kijken. Een man in een kooi en een aap op het dak? Gelukkig let de aap niet op de oppasser, die vlakbij is. Het duurt niet lang of de aap zit in de kooi en oom Stuntel loopt weer buiten!

We wonen allemaal in een gele caravan

1. Waar is de familie Zonnemans met de gele caravan vandaag terechtgekomen? Als je de plaat bekijkt, zie je het al: in een speelgoedwinkel! Let maar eens op of ze er allemaal zijn. De speelgoedmevrouw heeft nog nooit zoveel klanten tegelijk gehad!

2. De drie poesjes klimmen boven op de speelgoedkast. Peter probeert ze te vangen, voor ze nog meer ondersteboven gooien. Bellebel, doet de rammelaar, die oma voor baby heeft uitgezocht. Maar wat hoor ik nog meer? Pinge-le-pinge-le-pingping!

3. Dat doet oom Wim op de xylofoon. Papa en opa spelen met de trein. Opa's bril vliegt van zijn neus, zó hard blaast hij op het fluitje. Loekie en Anja gaan op rolschaatsen door de winkel. En Wiesje maakt het poppenhuis mooi en gezellig.

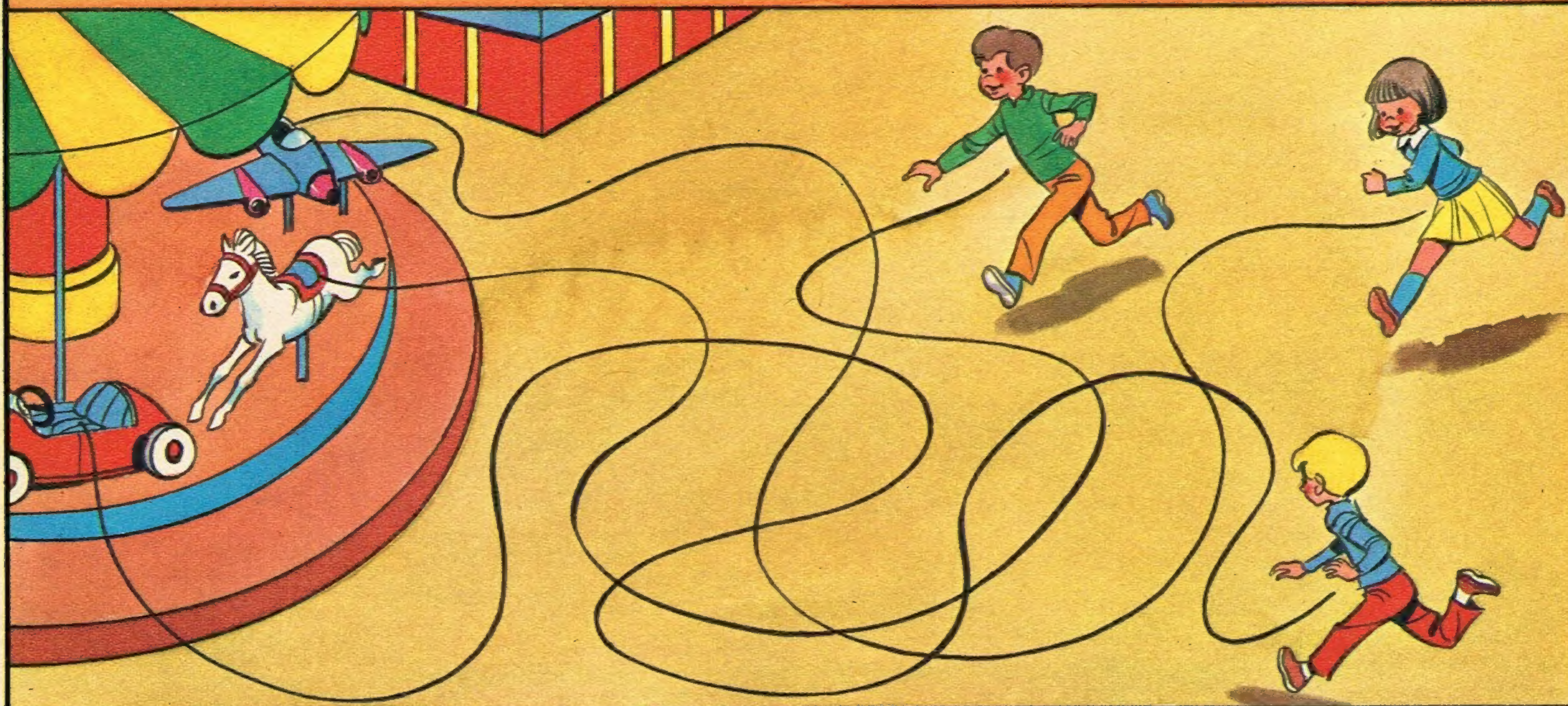
4. Zou de tweeling over de glijbaan in de mand met ballen terechtkomen? En zou Lucies pop blij zijn met haar nieuwe hoed? Bas tekent op het schoolbord, Tippie speelt met de speelgoedhond en Marjo zoekt met mama een blik en veger uit. Nu kan ze vegen!

Als je de hele familie Zonnemans gevonden hebt, mag je ook nog de drie autootjes en de drie teddybeertjes opzoeken, die in de tekening verstopt zijn. Dat zal wel lukken!

DRIE KLEINE KLUSJES VOOR BROERTJES EN ZUSJES

Twee broertjes en een zusje willen in de draaimolen. Ga met je vinger langs het lijntje, dan zie je wie in het vliegtuigje stapt, wie op het paardje en wie in de auto.

Zit deze kabouter op een paddestoel? Trek een lijn over de puntjes, dan zie je dat het iets anders is.

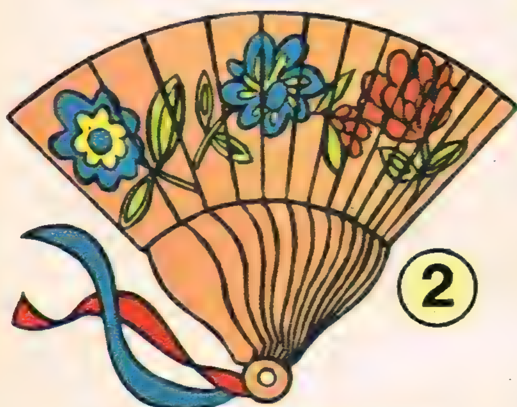

Dit is een moeilijk klusje! De bloemen van het onderste plaatje moet je even mooie kleurtjes geven als die op het bovenste. Kun je dat?

DRIE KLEINE TOERTJES VOOR ZUSJES EN BROERTJES

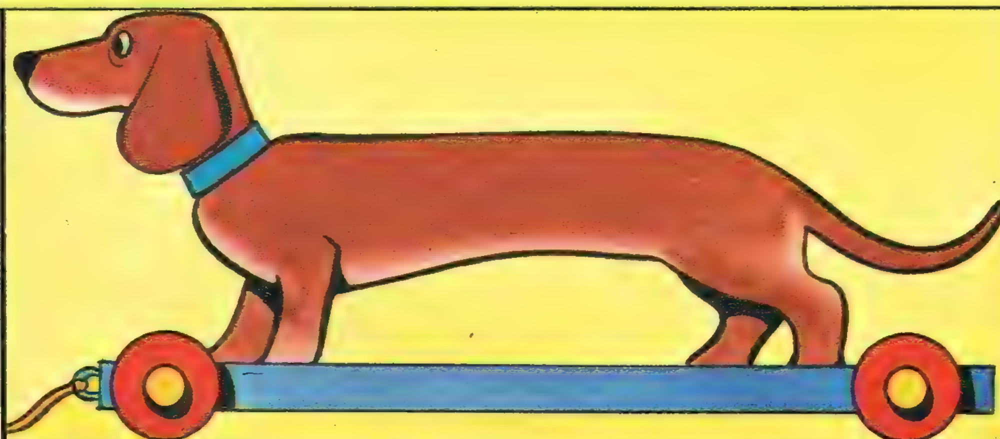

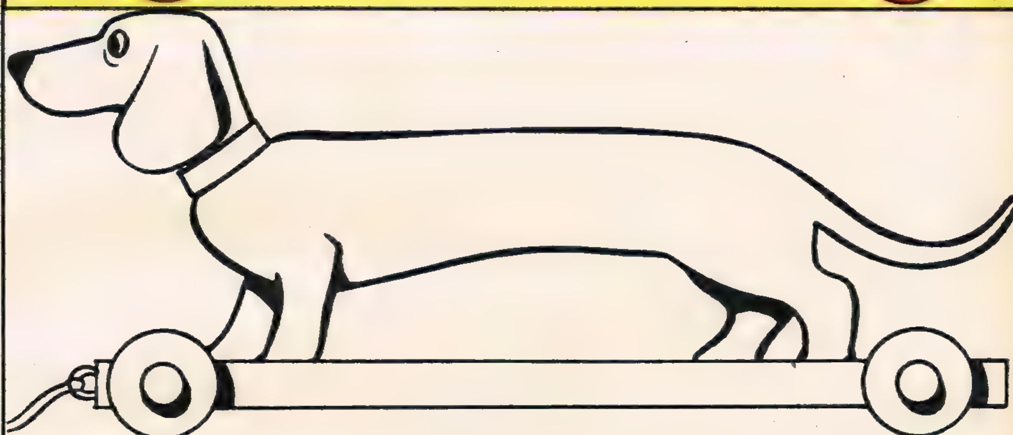

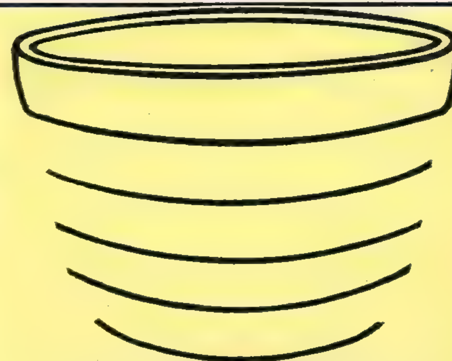
Die waaiers zijn hetzelfde. Een is een beetje anders. Goed kijken, hoor!

„Krijg ik een kleurtje?" vraagt de onderste hond. „En vergeet ook mijn plankje en mijn wieltjes niet!"

Het is een hele toer om alle bloempotten even mooi te maken als de eerste. Maar als je je best doet, dan lukt het wel!

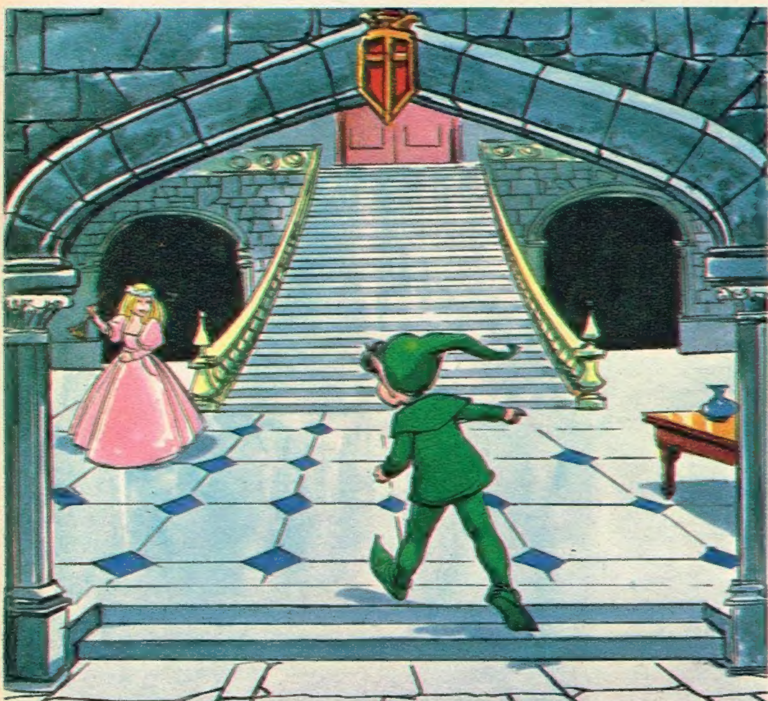

JEROEN EN DE KIKKEREITJES

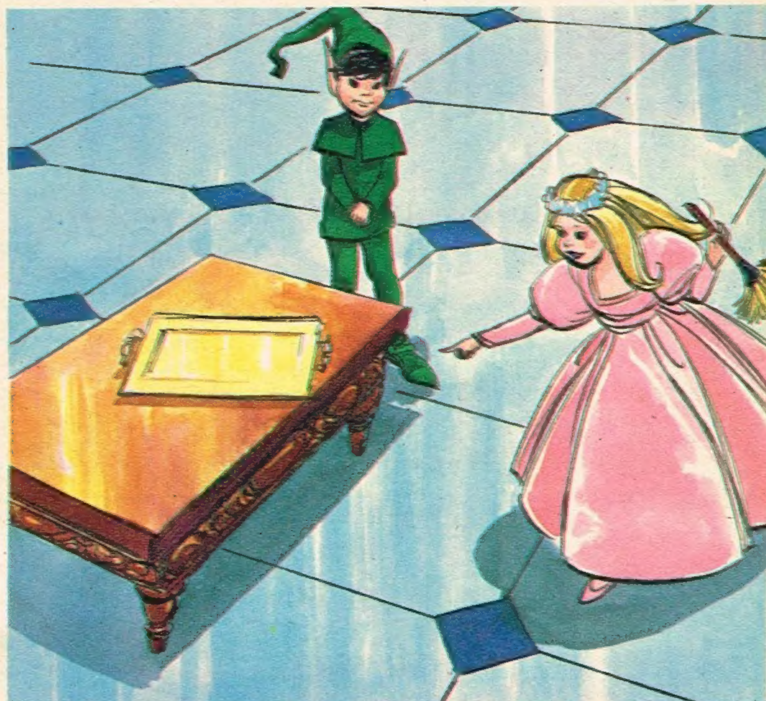
Als Jeroen een eitje bij zijn boterham kreeg, vond hij het heel gewoon dat het een wit eitje was. Soms was het een bruin eitje. Dat was ook niets bijzonders. Maar op een keer zei papa: „Weet je dat er ook zwarte eitjes bestaan?"
„Phoe," deed Jeroen ongelovig, „zwarte eitjes zijn zeker van de zwarte kip! Maar de eierboer heeft nooit zwarte eitjes bij zich. Waarom heeft onze eierboer geen zwarte kippen in zijn hok?"
„Ik bedoel geen eitjes van de kip," zei papa. „Ik bedoel eitjes van de kikker."
Daar had Jeroen nog nooit van gehoord. Kon een kikker eieren leggen? Van vogels wist hij het wel. Hij kende er nog een liedje van: In mei leggen alle vogeltjes een ei. Behalve de koekoek en de spriet. Die leggen in de meimaand niet. Maar hij kende geen liedje over een kikker, die een eitje legde.
„Weet u het zeker, papa?"
„Heel erg zeker, Jeroen."
„Legt hij elke dag een ei?"
„Het zijn er een heleboel tegelijk. We zullen morgen eens gaan kijken. Vraag maar of mama een lege jampot heeft, dan nemen we ze mee naar huis."
„Kun je ze dan opeten?" vroeg Jeroen verbaasd.
Maar papa lachte: „We nemen de kikkereitjes niet mee om ze op te eten. We zullen kijken of er kleine kikkers uit groeien. Haal maar gauw een jampot, want kikkereitjes kun je niet in een mandje doen. Die horen in het water."
De volgende dag gingen papa en Jeroen naar de sloot. Daar woonden kikkers. Jeroen kon ze horen kwaken. Kwak, kwak, kwak! Papa had een touw om de jampot gebonden en ging ermee aan de kant van de sloot zitten. Jeroen zat naast papa in het gras.
„Hou je goed vast, dat je er niet in valt," waarschuwde papa. „Sloten zien er dikwijls heel vriendelijk uit, maar als je erin valt, zijn ze niet zo vriendelijk meer. Je kunt in een slootje best verdrinken."
Jeroen hield zich vast aan een dikke graspol en papa liet de jampot in het water zakken. Het duurde niet lang of de kikkereitjes waren gevangen. Eitjes? Waren dat nu eitjes? Het waren kleine zwarte bolletjes, met allemaal glibberig, wit spul eromheen.
„Ze zijn wel klein," vond Jeroen. „En waarom zit dat spul erbij? Het lijkt wel witte jam."
„Dat is kikkerdril. Dat hebben de eitjes nodig om kikkertjes te kunnen worden."
Diezelfde dag kwamen de kikkereitjes in een oude goudviskom bij mama in de keuken te staan. Jeroen had gedacht dat mama dat niet zou goedvinden. Stel je voor dat de eitjes in kikkers zouden veranderen en dat de kikkers door de keuken zouden springen. De volgende morgen ging Jeroen al heel vroeg naar de eitjes kijken. Maar ze waren nog precies hetzelfde als de vorige dag. Het duurde wel drie, vier dagen. Je zou bijna denken, dat papa Jeroen maar wat had wijsgemaakt. Maar op een morgen zag Jeroen dat een paar van die zwarte bolletjes groter waren geworden. Ze hadden een klein staartje gekregen en telkens als dat staartje heen en weer ging, bewoog het kikkereitje door het water. De eitjes waren kikkervisjes geworden. Ze kregen kleine achterpoten en daarmee begonnen ze te zwemmen. Elke dag gingen de kikkervisjes meer op een kikker lijken. Maar het waren nog kikkers met een staartje.
„Nu moeten ze mijn keuken uit," zei mama. „Ik wil geen kikkers in de keuken. Stel je voor dat ze gaan springen en in de soep terechtkomen. Dank je wel!"
Eerst wou Jeroen er niets van horen. „Ik zal ze wel voor u vangen," beloofde hij. Maar papa zei dat mama gelijk had. Ze moesten naar de sloot terug. Kikkers zijn niet gelukkig in een keuken. Ze horen in de sloot thuis.
Samen brachten ze de goudviskom naar de sloot. Ze gingen er elke dag naar toe, om ze goedendag te zeggen en wat broodkruimels in het water te strooien.
Op een dag vonden ze de goudviskom leeg.
„Kikkers, waar zijn jullie?" zei Jeroen.
„Kwak, kwak, kwak!" hoorde hij. Een paar kikkers sprongen door het gras.
„Hallo, jongens, zijn jullie eindelijk groot geworden?" riep Jeroen. De kikkers kwaakten vrolijk, alsof ze zeggen wilden: ja, hoor, Jeroen, bedankt voor je goede zorgen, nu kunnen wij het alleen wel af! Hiermee is het verhaal van Jeroen en de kikkereitjes afgelopen. Jeroen eet nog dikwijls een kippeëi bij zijn boterham. Soms is het eitje wit, soms is het bruin. Maar nooit is het zwart. Want zwarte eitjes legt. . . de kikker!

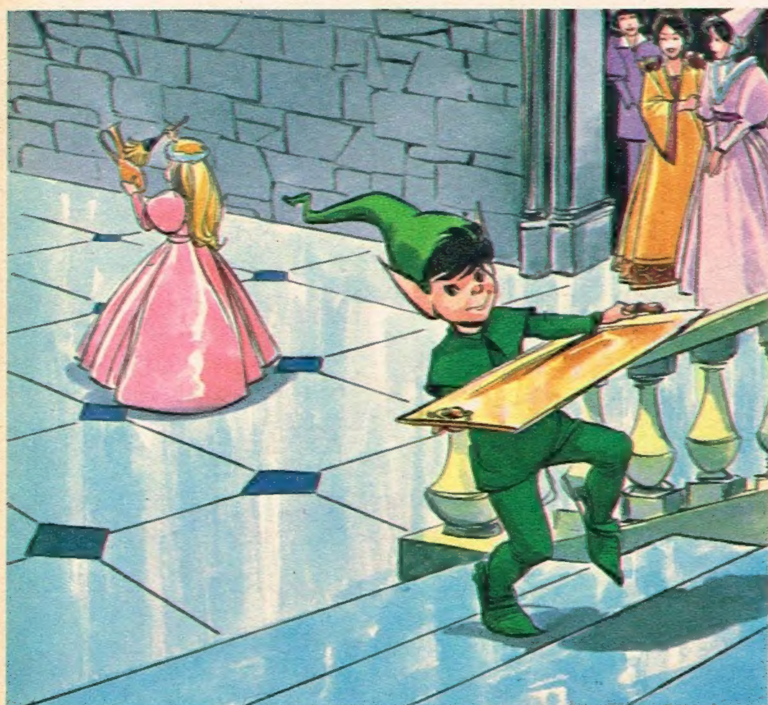
GA JE MEE NAAR

1. „Wanda, ga je met me spelen?" vraagt Pukkie het sprookjesjongetje aan de kleine fee, die zijn vriendinnetje is. „Nee, Pukkie," zegt Wanda. „Ik moet voor de sprookjeskoningin alle vaasjes en potjes in het paleis afstoffen. Maar als je zin hebt, mag je me gerust helpen." Natuurlijk heeft Pukkie geen zin. Hij vindt helpen niks leuk!

2. Toch gaat hij met Wanda naar een grote zaal. Daar staat op een tafel een groot, zilveren dienblad. „Draag dat eens netjes naar boven," zegt de kleine fee. „Denk erom, niet laten vallen." „Nee, juffrouw," plaagt Pukkie. „Je doet net of je een schooljuffrouw bent, in plaats van mijn vriendin. Maar goed, ik zal dat blad wel naar boven dragen."

3. Oef, wat een zwaar blad is dat! De sprookjeskoningin krijgt zeker visite, denkt Pukkie. Straks komen er allemaal glazen met sprookjeswijn op het blad te staan. Ik zou ook wel een glaasje sprookjeswijn lusten. Maar dat krijg ik niet, omdat ik nog maar een klein sprookjesjongetje ben. Dat is eigenlijk niet eerlijk, denkt Pukkie opeens.

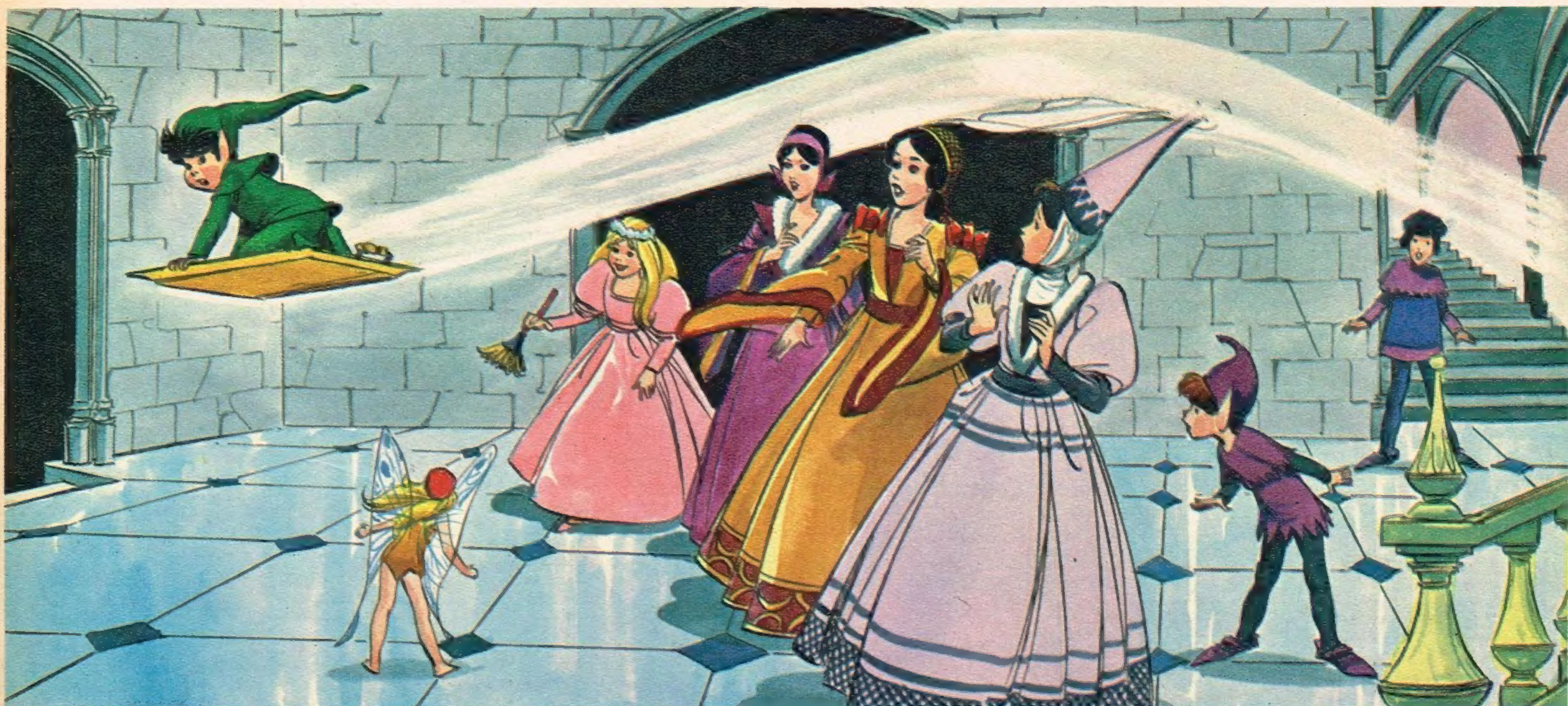
4. Als je klein bent, hoef je óók niet te helpen. Dan mag je de hele dag spelen. Opeens weet Pukkie een enig spelletje. Hij gaat op het zilveren dienblad zitten en laat zich daarop heerlijk langs de hoge trap omlaagroetsen. Beneden staat de sprookjeskoningin met haar hofdame Rozemarijn. Maar Wanda is er ook nog. Let maar eens op!

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 31 92 00. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) f 4,55. Losse nummers: 50 cent. Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: girorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen Haarlem met vermelding: Bobo. Ontvangt U het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo. Artwork by Eurostudio, Milan.

SPROOKJESLAND?

5. Ik zal moeten toveren, denkt ze. Anders botst Pukkie met een vaart tegen de sprookjeskoningin aan. Maar ze heeft haar toverstokje niet bij zich. Daarom zal ze het met haar stoffertje proberen. Ze zegt vlug een toverwoord. Opeens zeilt Pukkie op het dienblad de hoogte in. Wat gebeurt er? denkt het sprookjesjongetje. Wat is dat nu?

6. In een grote boog vliegt hij over het hoofd van de sprookjeskoningin heen. „Wat krijgen we nu?" roept hofdame Rozemarijn. „Het spookt hier!" schreeuwt de tweede hofdame. „Die aap van een Pukkie!" brult de huisknecht nijdig. Alleen Wanda zucht van opluchting. Er is geen botsing geweest. Door haar toverkunst is alles goed afgelopen.

7. Pukkie vliegt verder en verder. Op het zilveren dienblad gaat hij nu door een lange gang van het paleis. Hoe kom ik eraf? denkt hij. Daar komt Wanda met haar stoffertje. „Snertjongen, ik kan jou ook nooit iets laten doen," roept ze. „Laat me eraf!" smeekt Pukkie. Nou goed. Wanda zal hem eraf laten. Maar straf zal hij krijgen, hoor!

8. Arme Pukkie moet een grote, eikehouten tafel boenen. Dat is een heel werk. De tafel moet prachtig glimmen en er mag geen vlekje meer op te vinden zijn. Het sprookjesjongetje begint vlug te werken. Dat is wat anders dan sprookjeswijn! Hij denkt: ik speel nooit meer met Wanda. Maar hij weet zelf wel dat morgen zijn boze bui weer over is!

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en invulspel

Ik zag twee beren broodjes smeren... Maar deze beertjes doen heel andere dingen. Kijk maar een goed, want je weet het: eerst kijken, dan invullen!

1. Er zijn ... jongens-beertjes op de dansvloer.

2. Ik kan goed tellen. Ik tel ... knopen aan berejasjes!

3. Dit is een trompet. Op de plaat zie ik er ...

4. Op de dansvloer zijn ... meisjes-beertjes.

5. Een muzikant blaast ... bellen.

6. Ik tel ... muzikantjes. Jammer dat ik ze niet horen kan!

Heb je alles goed ingevuld? Kijk zelf maar: 1-5; 2-17; 3-1; 4-5; 5-7; 6-7.